OM NAMO NARAYANAYA:

നവനീതം NAVANEETHAM

മിഥുനം 1183 / JUNE 2008

Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees Forum

Our Group Projects

- KOTI NAAM JAPA YAGNAM
  GURUVAYURYAHOOGROUP.BLOGSPOT.COM
- NAVANEETHAM MAGAZINE
  GURUVAYOOR.COM/NAVANEETHAM
- PILGRIMAGE BLOG
  MAMMIYOOR.BLOGSPOT.COM
- GROUP WEB SITE
  WWW.GURUVAYOOR.COM

Monthly Newsletter of Guruvayoor Devotees Forum

Dear Devotees,

As a group we reached two major milestones recently. Our group has crossed the 1000th member mark .

We completed 3 million (30 lakhs) naama japams at our Koti Naama Japa Yagnam blog.

To our great surprise, our 1000th member is 'Mrs.Meena Sahasranaman'. In Sanskrit Sahasram means 1000!!

May Guruvayoorappan Bless you all. Om Namo Narayanaya:

Sunil Menon
For Editorial Board

NAVANEETHAM

മിഥുനം 1183 / JUNE 2008

വിഷയക്രമം / CONTENTS

Keshadi Paadam	4	Savitri Puram
Trivia Quiz	7	Balagopal Ramakrishnan
The Chant Of Blissful Krishna	8	Neena Manoj
Temples and offerings - series 2	10	Balagopal Ramakrishnan
Mukundamala	11	Dr. Saroja Ramanujam
Gita Dhyanam	13	Veena
The 16 Wealths	16	Balagopal
Templed of India – Kottiyoor	17	Indu
Shad Darshana	19	Balagopal
Irayimman Thampi- A Guruvayoor bhakthan?	20	Raju Vilavath
Kanipayyur Krishnan Nambooditipad	24	Sunil
Trivia Quiz Contest results Trivia Quiz Answers	26	

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

“വസുദേവ സുതം ദേവം കംസ ചാണൂര മർദ്ദനം
ദേവകീ പരമാനന്ദം കൃഷ്ണം വന്ദേ ജഗദ് ഗുരും”

കേശാദിപാദം

സാവിത്രി പുറം

കണ്ണനെ ഓർത്തോർത്തു കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തീടിൽ
കർമ്മയോഗിയായിത്തീരുമത്രെ

കണ്ണന്റെ നാമങ്ങൾ ഭക്തിയോടുരുവിട്ടാൽ
കണ്ണനെ നേരിൽത്താൻ കാണാമത്രെ.

കണ്ണനു നൽകിയ നൈവേദ്യമൊക്കെയും
കൈവല്യം നൽകുമമൃതാണത്രെ.

കണ്ണനെയോർത്തൊരു ഗാനം പൊഴിച്ചീടിൽ
കർണാമൃതമായിത്തീരുമത്രെ.

കണ്ണനെ പ്രാർഥിച്ചു പ്രാർഥിച്ചിരുന്നീടിൽ
കായാമ്പൂവർണ്ണനെ കാണാമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കേശാദിപാദം നിനച്ചീടിൽ
കണ്ണനെ സ്വന്തമായ് കിട്ടുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കേശാദിപാദം വർണിക്കട്ടെ
കണ്ണാ ഞാൻ ദാസിയഗതിയത്രെ.

കണ്ണന്റെ പീലിത്തിരുമുടിയോർത്തീടിൽ
കാളിയൻ മിത്രമായ് തീരുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ ഫാലദേശത്തെ നിനച്ചീടിൽ
കണ്ടിടാം വൈകുണ്ഠലോകമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ണിൽ പതിഞ്ഞീടിൽ
കാരുണ്യ പീയൂഷ വർഷമത്രെ.

കണ്ണന്റെ എള്ളിൻപൂവൊത്തൊരു നാസിക
കണ്ടീടിൽ കൽമഷം തീരുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ വായ്മലർ ചെഞ്ചുണ്ടു നോക്കീടിൽ
കാലമനുകൂലമാകുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങൾ നിനച്ചീടിൽ
കണ്ണീർ കടലുകൾ വറ്റുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കുണ്ഡലം നോക്കിയിരുന്നീടിൽ
കദനത്തിൻ കണ്ണീരു തോരുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കണ്ഠത്തിൽ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞീടിൽ
വൈകുണ്ഠദർശനം സാദ്ധ്യമത്രെ.

കണ്ണന്റെ മാറിലെ ശ്രീവത്സം കണ്ടീടിൽ
കാഴ്ച്ചകൾ മറ്റൊന്നും കാണേണ്ടത്രെ.

കണ്ണന്റെ നെഞ്ചിലെ ലക്ഷ്മിയെ കൂപ്പീടിൽ
കൈവെടിഞ്ഞീടില്ല്യ ഭാഗ്യമത്രെ.

കണ്ണന്റെ പൊന്നരഞ്ഞാണവും പൊൻപട്ടും
പാപങ്ങൾ നീക്കുവാൻ പോന്നതത്രെ.

കണ്ണന്റെ പാദാരവിന്ദങ്ങൾ തൊട്ടീടിൽ
കാലനും ദൂരെത്താൻ നിൽക്കുമത്രെ.

കണ്ണന്റെ കാരുണ്യം ബോദ്ധ്യമാണെങ്കിലും
കണ്ണനെ കൂപ്പാഞ്ഞാൽ കഷ്ടമത്രെ.

കണ്ണനു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ ഹാ! കഷ്ടം!
നഷ്ടപ്പെടുന്നതു നമ്മൾക്കത്രെ.

കണ്ണന്റെ സുന്ദര രൂപവും ഭാവവും
രാധക്കു നിർവ്വൃതിയേകിയത്രെ.

കണ്ണാ നിൻ രാധയായ് തീരുവാൻ സാധിച്ചാൽ
കാലമെതിർക്കാത്ത ഭാഗ്യമത്രെ.

Trivia quiz

Balagopal Ramakrishnan

1)According to the 'Bhagavata Purana' (last chapters of skanda-2),Who saw the six own divine majesties of Bhagavan (apart from the 25 expressions of his creative power, 'sakthi') and what are they?

2)The Chapter & the verses in 'Gita' where Bhagavan tells his prominent splendorous manifestations to Arjuna? e.g. Among the Pandavas I am the 'Dhananjaya'.

(Answers are given at the end)

The Chant Of Blissful Krishna

Mrs. Neena Manoj

Blissful is Krishna as he is bliss to all
Blissful is Devaki to carry lord in her divine womb
Blissful is Vasudeva to be the father of lord
Blissful his parents to view the intact form of the lord as "MahaVishnu"

The Lord of universe is entirely blissful
Lord Sri Krishna is entirely blissful

Blissful is Krishna to live his childhood in Gokul
Blissful is Yasoda to enjoy her sons childish pranks
Blissful is Nanda to be the father of his Krishna
Blissful is the entire Gokul to live their life with the lord

The Lord of universe is entirely blissful
Lord Sri Krishna is entirely blissful

Blissful is Krishna to play rasa-lila with the gopis
Blissful is Radharani to give pleasure to the lord
Blissful is Vrindavan and Yamuna to listen to the sweet flute of the lord
Blissful is Radhakrishna with their transcendental love

The Lord of universe is entirely blissful

Lord Sri Krishna is entirely blissful

Blissful is Krishna to live his youth in Mathura
Blissful is Mathura Lok as Kamsa was killed by Krishna
Blissful is Kuchela as all his poverty vanished with the blessings of the lord
Blissful is Guru Gargamuni & Sandipanimuni to be the tutor of the lord

The Lord of universe is entirely blissful
Lord Sri Krishna is entirely blissful

Blissful is Krishna to live himself in Dwaraka
Blissful is Rukmini to be the wife of lord of the entire universe
Blissful is Guruvayoor people to be in the land of God
Blissful is the entire universe to recite & call HARE KRISHNA HARE RAMA……

The Lord of universe is entirely blissful
Lord Sri Krishna is entirely blissful

To the Lotus feet of my loving God Sri Krishna.
I Love you God, I Love you & I know you can see that……..
Mrs. Neena Manoj; P.O.Box: 1169, Sharjah – U.A.E.

Temple series -2

Balagopal Ramakrishnan

1) Ettumanoor Sree Mahadevar Temple

This temple is situated at Ettumanoor in Kottayam district. It is one among the 32 ancient Namboodiri villages in Kerala and is a Village temple. The presiding deity is Lord Shiva and the installation is a big Lingam. The appearance of the lord here is as
one like a destroyer. Main offering is pouring oil to the 'bhadradeepam', 'Nai-payasam' and 'Koottupayasom'.

2) Haripad Subramanya Swamy Temple

Near highway north side.The biggest Chathur Bahu Vigraha.This centuries old temple has marvellous wood carvings of architectural excellence.Main offering 'Thulapayasom'

3) Kodungalloor Sree Kurumba Bhagavathy Temple.

The daru vigraha is six feet high and believed to be the first bhadrakali temple in kerala.Famous for the 'bharani pattu' which is literally a no holds barred invocation of the intense mode of creativity in the ribaldry convention of 'Therippattu', the singing of obscene songs addressed to the temple deity.

4) Kollam Pisharikavu Siva and Devi Temple

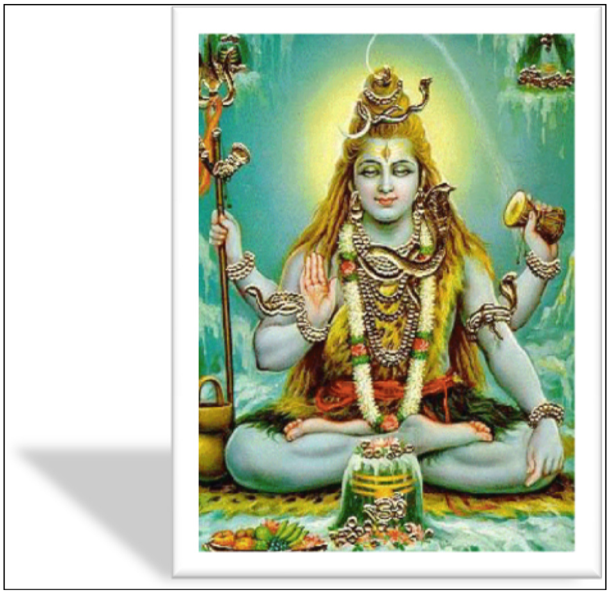

Near Anakkulangara bus stop and two kilometers north west of koyilandi railway station. Has two sreekovils with other sub shrines. This well maintained temple has exquisite wood carving and mural paintings.'Valia vattala guruthi' is the main offering and booked for serveral years.

MUKUNDAMALA

Dr. Saroja Ramanujam, M.A., Ph.D, Siromani in sanskrit.

35.thath thvam praseedha bhagavan kuru mayyanaaThe
vishNo krpaam paramkaaruNikaH kila thvam
samsaarasaagaranimagnam anantha dheenam
udDharthum arhasi hare purushotthamo asi.

Oh Lord Vishnu, Anantha, Hari, Purushotthama, You are the most merciful.. Being that, You have to grace me and uplift me who is pitiable and immersed in the sea of samsara, as I have no one else but You.

Kulasekhara addresses the Lord as Vishnu, Anantha, Hari and Purushotthama and entreats the Lord to save him from the sea of samsara. He says that he is **anaaTha,** without a refuge. Hence he tells the Lord to show mercy on him .Kulasekhara says "are you not **paramakaaruNikaH**, most merciful. Hence You alone are capable of saving me. You are **Vishnu**, all pervading. Hence You are aware of my plight. You are **Anantha**, endless or ever existing. So You are my refuge for not only this but all the lives to come. You are **Hari** which means you remove the suffering, **harathi ithi hariH**. You are Purushotthama, the supreme purusha, the inner and the real self of all. So You are the resort of all beings.

36.namaami naaraayana paadha pankajam
karomi naaraayaNa poojanam sadhaa
vadhaami naaraayaNa naama nirmalam
smaraami naaraayaNa thatthvam avyayam

I always offer my salutations to the lotus-feet of Narayana, always worship Narayana., say His pure name. always and think about the immutable reality, that is Narayana.

This reflects the meaning of the sloka, '**kaayena vaachaa manasendhriyairvaa budDhyaathmanaa vaa prakrtheH svbhaavaath; karomi yath yath .sakalam parasmai naaraayanaayethi samarpayaami.'** Which means," whatever I do with my body, speech, mind or sense organs, I offer all that to Narayana." This is the sloka recited after a puja or chanting of Vishnu Sahasranama. by vaishnavites, denoting surrender or prapatthi.

The first line denotes the kaayika or bodily worship, **namami naaraayana paadhapankajam** by prostrating before the Lord. The second line, **karomi naaraayaNa poojanam sadhaa,** is of the worship involving the senses , Indhriyas. The third line, **vadhaami naaraayaNa naama nirmalam,** refers to the vachika pooja. Worship by mouth by chanting the names. The last, **smaraami naaraayaNa thatthvam avyayam** is worship through mind by meditation.

37.SreenaaTha naaraayaNa vaasudheva
SreekrshNa bhakthapriya chakrapaaNin
Sreepadhmanaabhaachyutha kaitabhaare
Sree raama padhmaaksha hare muraare

38. anantha vaikunTa mukunha krshNa
govindha dhaamodhara maadhavethi
vakthum samarTho api na vakthi kaSchith
aho janaanaam vyasanaabhimukhyam

Even though capable of saying, the names of the Lord, Sreenaatha, Naaraayana, Vasudeva, Sreekrshna, bhakthapriya, (beloved of the devotees), chakrapaane, (wielder of the conch), Sreepadhmanabha, (one with

lotus in his navel), Achyutha, (the unswerving one),kaitabhaari, (the enemy of he demon Kaitabha), Sreeraama, Padhmaaksha,(lotus-eyed), hari, Muraari, (destroyer of Mura), Anantha (endless), Vaikunta, (who resides in vaikunta), Mukundha (one who gives moksha), Krishna, Govindha, (who uplifted Govrdhana), Dhaamodhara, (who was tied to the mortar on his stomach) and Madhava, (killer of Madhu), alas, no on says it, being immersed in the worldly sufferings.

39. Dhyaayanthi ye vishnum anantham avyayam
hrthpadhmamaDhye sathatham vyavasThitham
samaahithaanaam saththaabhayapradham
the yaanthi sidDhim paramaam cha vaishNaveem

Those who meditate on LordVishnu, the endless and immutable and who is always established in the lotus of the heart, giving refuge to those who have controlled the senses, attain , Vaikunta, the highest abode of Vishnu.

Narayana of Visishtadhvaitha is synonymous with the Brahman of the Upanishats and is eternal, immutable and the state of bliss described as Brahmanandha is attaining the vaikuntaoka. Vaikunta means , 'not obstructed ,' that is, everlasting bliss. The Lord should be meditated, not as residing in vaikunta but as stationed n the lotus of the heart, **hrthpadhmamaDhye vyavastThitham**, which is described as dhaharavidhya in the Upanishads. The result is assured says, Kulasekhara , because He is always giving refuge to those, **satathaabhayapradham**, who meditate on Him with controlled mind., **samaahithaanaam**...

40.ksheerasaagara tharangaSeekaraa sarathaarakitha chaarumoorthaye
bhogibhogaSayaneeya Saayine maaDhavaaya maDhu vidhvishe namaH

Our salutations to Madhava the slayer of the demon Madhu**,** who is reclining on the bed of Adhisesha, looks beautiful with His dark form on which the drops of the milky ocean shine like stars in the night.

The Lord is reclining on the bed of Adhisesha in the milky ocean,. The drops of the milk fro m the ocean adorn His body which looks like stars in the sky. He is blue like the sky and hence the milk drops appear to be the stars .

But the Lord is on the high bed on Adhisesha. Is it possible that the drops of the milk from the ocean are splattered on his body? This doubt is cleared by Desiks in his Yadhavbhyudhaya. He says,

grheshu dhaDhnaH maThanapravrtthou
prshathkaNaiH uthpathithaiH prakeernaH
nidharsayaamaasa nijaam avasThaam
praacheem suDhaaSeekarayogachithraam (Yad-4.28)

Krishna going near those who churn curd, with the desire of eating butter, looked splashed with curd all over his body which reminded one of his early state with his body splattered with amrtha at the time of churning the milky ocean, thus clarifying the situation that the milk drops found on Him were splattered during the churning of the milky ocean and not when he was reclining at other times.

41.yasyapriyou SruthiDharou kavilokaveerou
mithre varajanma paaraSavaavabhoothaam
thenaambujaaksha charaNambudha shatpadhena
raajnaa krthaa krthiH iyam kulasekhareNa

This sthothra was composed by the king Kulasekhara, who was like a bee hovering around the lotus-feet of the lotus-eyed Lord, and to whom there were, two friends, learned, valorous and poetical, born in Brahmin and mixtured castes respectively.
Kulasekhara here acknowledges the help he received from two of his friends, probably regarding the intricacies of the Sanskrit language. He compares himself to a bee that hovers around the lotus feet of the Lord.

|| Om Namo Narayanaya ||

Geeta Dhyanam

Veena Nair

Arjuna repeatedly wanted to know why Krishna was asking him to fight. Why should he (Arjuna) perform action at all? Krishna has already put forth some reasons; here he now focuses on the very basic principle on which the Universe rests i.e. the principle of sacrifice:

Annaad-bhavanti bhutani   parjanyaad-anna-sambhava
yadnaad bhavati parjanyo yagna karmasamudbhavam || 3.14||

From food comes forth beings, from rain food is produced, from sacrifice comes forth rains, sacrifice is born of action.

Karma Brahmod-bhavam viddhi Bramha-akshara-samudbhavam
tasmaat-sarvagatam Brahma nityam yagne pratisthitam || 3.15 ||

Know you that action comes from Brahma the Creator, and Brahma comes from the Imperishable Brahman. Therefore the all-pervading Brahman is always established in sacrifice.

Food is the reason for the growth and nourishment of all beings. Plants get their nourishment form the soil. Some insects, lower forms of animals also find their food in the soil. Man depends on the soil in various ways. Most of the food we eat is grown in the soil. For their growth plants depend on water which comes from the rains. In many ways rains are the prime source of nutrients for the plants and in turn for human beings. Thus the cycle of creation goes on.

Swami Chinmayananda says that "rain" here has a deeper meaning – it symbolizes the productive potential in man. It stands for conditions that are conducive for the growth of man. Just as the right amount of rainfall is essential for the growth of crops, similarly, the performance of any type of action (denoted here under an umbrella term as "sacrifice") is essential for the welfare of man and the world. The duties mentioned here could be the obligatory duties such as that of a housewife, or a student, or a doctor etc. Each one by virtue of his/her position has a duty to enact. To neglect those duties is striking at the very foundation on which depends the orderly working of the Universe.

*Swami Ramsukhdas narrates an interesting anecdote – "Although it was already monsoon and there were no rains, four farmers decided to go ahead and plough the field anyway. Seeing them plough the fields, a few peacocks (who are generally known to dance when it starts raining), started making loud calls in anticipation of rains. Hearing the peacock sounds, the clouds started thundering; hearing the

clouds, Indradev decided it was time for him to perform his part – which was to send down rains!!" This anecdote points to the necessity of being consistent in one's duty and more importantly of making sure that I do my part in the play and do it well. This anecdote also speaks to the power of faith. The farmers decided to go ahead with the ploughing and thus expressed their faith in Nature. When we call God, irrespective of the sins we have committed, it is the very nature of Bhagwan to respond.

Here Krishna also reminds us that action has its source in Him. Brahma, the Creator, originated in Him. The very first act of Brahma was to create (i.e. to act). So since time immemorial, action has been the abiding principle. No man is free from action. We all have different roles to enact in life; a failure to perform those roles will lead to a disturbance in the cycle of life. And it is only by doing one's actions can one hope to be free from the cycle of birth and death.

Evam pravarteetham chakram naanu-vartaya-teeha-yah
aghaayur-indriyaa-raamo mogham Paartha sa jeevati || *3.16* ||

One who does not follow in this world this wheel of Action that has been set in motion, is living in sin; rejoicing in the senses he lives in vain, O Partha!

Here Arjuna is addressed as Paartha (the son of Pruthaa, Kunti); the Lord wished to remind Arjuna that he is the son of a mother who continued to execute her duties, in spite of the many calamities that came her way. Similarly, his job now was to act, to perform his duty of adherence to the cycle of action in the world.

" aghaayur-indriyaa-raamo" indicates one who is living in sin, rejoicing in the senses. It indicates a person who lives for the sole satisfaction of the senses. In which case, such a person is no different from an animal, because animals do not have a higher purpose in life, than eating when hungry, sleeping when tired etc. The man, who instead of performing his duties lives for the sake of sense-satisfaction only, has lived in vain.

The course of action prescribed by Krishna in the preceding verses is for the man who is a seeker, a sadhaka who is striving to gain spiritual perfection. Only by doing, working, and fulfilling one's obligatory duties can man purify himself. All the dharmic desires get fulfilled in the course of doing one's actions and soon such a seeker finds himself ready for God-realization. What happens when one realizes God?

Yas-tvaatma-ratireva syaadatma-truptascha maanavah
atmanyeva cha santushtas-yasya kaaryam na vidhyate || *3.17* ||

But the man who has realized the Self, is happy and contented with the Self alone, for such a man there is no work to be done.

naiva tasya kruthenaartho, na-akruteneha-kaschana
na chaasya sarva bhuteshu, kaschid artha vyapaashraya || *3.18* ||

For such a man (who has realized the Self), there is no interest in what is being done or not done. Nor does he depend on any being for any object.

The man, who has realized God, is in a state of ultimate bliss. There is nothing more to be achieved for such a person; there are no desires, no wants, no aspirations to be fulfilled. This final state is the state of supreme bliss. To such a man then the notion of 'working' has a different meaning- he is not the doer, he is just biding time till he is freed from this human form on earth. Such a person lives in the moment and is happy in the moment. Swamiji says that 'desires', 'thoughts' and 'actions' are all the result of spiritual 'ignorance'. So then how does one work towards this state? The answer is in 3.19 –

tasmaad asakta satatam, kaaryam karma samaachara
asakto hyacharan karma param-apnoti Purusha || *3.19* ||

Therefore always perform actions without any attachment; for only through performance without attachment does man achieve the Supreme.

Here Krishna makes an extra effort to highlight the point that working is important, but working without losing oneself in attachments is also important. Ramakrishna Paramhamsa instructs that just as the nurse or the governess in the house cares for the patient or the children sincerely, with devotion, with a lot of affection, but when the day comes to pack their bags and leave, they do so without feelings of possessiveness. Their job was done and done well and leave they must. Similarly, we should do all our jobs, but always at the back of our minds we should hold on to the ultimate truth that none of this is going to last. There is only one changeless reality in the world and that is God. Everything and everyone will sooner or later pass on from our lives.

karmanaiv hi samsiddhim –aasthitha Janakadayaha
loka-samgrahamevaapi sampashayan kartum-arhasi || *3.20* ||

Janak and others achieved perfection through action alone. At least with the intention to protect people you should act!

Krishna then backs it up with the example of King Janak who was a true Jyani. As a king he had immense responsibilities and duties towards his kingdom. He executed all his actions with remarkable ease, and all the time kept his mind on the Lord's feet. Similarly, Krishna tells Arjuna, as a Kshatriya, your duty is to protect dharma and thus your people. At least for this reason you have to act and fight this war. As a prince you owe this much to the people that you protect their rights and secure peace for them.

||Hari Om||

To be continued……………..

*Swami Ramsukhdas "Srimad Bhagavadgita – Saadhaka Sanjivini Vol I"- Gita press, Gorakhpur.

NARAYANA NARAYANA NARAYANA

The 16 WEALTHS

Balagopal Ramakrishnan

"yellarum solluvanga appadiye nangalum sollaroam" .. " This is what most people said when asked them what are the 16 wealths referred to in the popular blessing:"pathinarum petru peru vazvu vazga"

At Tirunallur, there is an Appar Kovil, where these 16 types of wealth are described as a poem, and reciting it as a Mantra will bless them with those wealth. The poem is sung by Appar, one of the great poets of Tamil and is dedicated for Abirami. They are:

1. Education
2. Age
3. Friendship
4. Prosperity
5. Youth
6. Physique
7. Mind
8. Wife
9. Patience / Perseverance
10. Popularity
11. Truthness
12. charitableness
13. Fund
14. Management
15. Life
16. Love

Temples of India

Kottiyoor Mahadeva Kshethram

Indu

Sri Kottiyoor Mahadeva Kshethram is situated on the eastern border of Kannur district and it's believed that it's here where 'Dakshayagam' took place. Akkare Kottiyoor and Ikkare kottiyoor are on either sides of the Bavalee river fringed by forests and it's always heavy rains here during the festival time which occurs on Vaishakam (around June) The river is considered holy by the devotees.

The important feature is that, at Akkara Kottiyoor there is no specific temple as such. A flat circular rock known as Manithara on which the swayambhu is seen gives us the feel of a temple. A temporary thatched roof made of straw and coconut leaves is made and pooja is performed here.. It's water everywhere and the devotees have to wade through the water during prathikshanam.. even the elephants at the time of shiveli.

The festival commences on the asterisk swathi in the month of Edavam and it goes on for 28 days..that's to Mithunam asterisk swathi.. The festival is held mainly at Akkara kottiyoor and it's only at this time that pooja takes place there. Daily worships are held at Ikkare Kottiyoor temple. The Akkare Kottiyoor temple remains opened only on special occasions like the annual festival.

As mentioned earlier Dakshayagam is supposed to have taken place here. The saga goes like this. Dakshan had held a yaga in which everybody were invited except his daughter Uma and her husband Lord Shiva. Uma was very much interested in attending the yaga and said that even if they were not invited to it, it was the duty on their part to attend it. So at last Lord Shiva gave her consent under one condition. If by any matter she was insulted by her father she was not to come back.

Finally Uma went and she had to face the insult. Shiva got angry. On the orders of Lord Siva, his demons beheaded Daksha. Later, Brahma and Vishnu pleaded to Shiva to bring him back to life and thus the yaga was completed. In remembrance of this event is the Daksha festival conducted every year.

Kottiyoor festival commences with the Neyyaatam . Neyyattam is performed by the Nair community.. Observing a fast for 4 weeks these people collect Ghee in pots from the neighbouring temples around Kottiyoor and assemble at a place called Mannathana and from here proceed to Kottiyoor. This ghee is then done abhishekam on the Shivalingam.

Ilaneerattam is another important function too. This is performed by the Thiya

community. As for this too, fasting is observed for 41 days. They assemble at a place called Iruvatta near Kathirur tender coconuts are brought from all around are piled up near the kavu. Ilaneerattom takes place around midnight and this goes on for atleast a couple of days.

Devotees go around this pile of coconuts and later people of the Nair community come and dehusk the tender coconuts. The ilaneer obtained is later done abhishekam on the lingam.

Neyyattam, Bhandaram Ezhunnallathu, Thiruonam Aradhana, Ilaneer Veppu, Ilaneerattam, Revathi Aradhana, Rohini Aradhana, Makam Kalam Varavu, Atham Kalasa pooja, Thru kalashaattu are the various functions performed during the festival.

Another speciality to mention about is that ladies are not permitted to enter Akkara Kottiyoour before the Bhandaram ezhunnallathu and after noon time on the day when Makam Kalam varavu is performed. The whole place is spread out with round pebbles . Some pebbles carry a red colour . According to the legends they say it's the blood of Dakshan that had been splashed on these stones. Rubbing a pebble on a stone you obtain a type of sandal paste quite similar to Raktha chandanam.

Auda poovu

This is famous of Kottiyoor. And more over only during this festival season do they get the particular type of auda to make the poovu.

Auda poove, is an artificial flower (white fibres flowing down and looks very much like a white beard).It's made out of bamboo. Legend has it that the auda flowers are the beard of the ancient king Daksha, who once held the yaga in this place**********

Shad Darshana

Balagopal

The six classical philosophical systems among the hundreds of Hindu darshanas known through history are: Nyaya, Vaisheshika, Sankhya, Yoga, Mimamsa and Vedanta.

Each was tersely formulated in sutra form by its "founder," and elaborated in extensive commentaries by other writers. They are understood as varied attempts at describing Truth and the path to it. Elements of each form part of the Hindu fabric today.

1) Nyaya-"System,rule,logic"

A system of logical realism, founded sometime around 300 bce by Gautama, known for its systems of logic and epistemology and concerned with the means of acquiring right knowledge. Its tools of enquiry and rules for argumentation were adopted by all schools of Hinduism.

2) Vaisheshika: "Distinctionism."

Derived from "vishesha"- differences. Philosophy founded by Kanada teaching that liberation is to be attained through understanding the nature of existence, which is classified in nine basic realities (dravyas): earth, water, light, air, ether, time, space, soul and mind. Nyaya and Vaisheshika are viewed as a complementary pair, with Nyaya emphasizing logic,
and Vaisheshika analyzing the nature of the world.

3) Sankhya: "Enumeration, reckoning"

A philosophy founded by the sage Kapila (ca 500 bce), author of the Sankhya Sutras. Sankhya is primarily concerned with "categories of existence," tattvas, which it understands as 25 in number. The first two are the unmanifest purusha and the manifest primal nature, prakriti - the male-female polarity, viewed as the foundation of all existence. Prakriti, out of which all things evolve, is the unity of the three gunas: sattva, rajas and tamas. Sankhya and Yoga are considered an inseparable pair whose principles permeate all of Hinduism.

4) Yoga: "Yoking; joining"

Ancient tradition of philosophy and practice codified by Patanjali in the Yoga Sutras. It is also known as raja yoga, "king of yogas," or ashtanga yoga, "eight-limbed yoga." Its object is to achieve, at will, the cessation of all fluctuations of
consciousness, and the attainment of Self Realization. Yoga is wholly dedicated to putting the high philosophy of Hinduism into practice, to achieve personal transformation through transcendental experience, samadhi.

5) Mimamsa: "Inquiry" (or Purva, "early," Mimamsa)

Founded by Jaimini,author of the Mimamsa Sutras, who taught the correct performance of Vedic rites as the means to salvation.

6) Vedanta (or Uttara "later" Mimamsa): "End (or culmination) of the Vedas."

For Vedanta, the main basis is the Upanishads and Aranyakas (the "end," anta, of the Vedas), rather than the hymns and ritual portions of the Vedas. The teaching of Vedanta is that there is one Absolute Reality, Brahman. Man is one with Brahman, and the object of life is to realize that truth through right knowledge, intuition and personal experience. The
Vedanta Sutras (or Brahma Sutras) were composed by Rishi Badarayana.

ഇരയിമ്മൻ തമ്പി - ഒരു ഗുരുവായൂർ ഭക്തനോ?

രാജു-വിളാവത്ത്

'ഓമനതിങ്കൾക്കിടാവോ നല്ല കോമളത്താമര പൂവോ!' എന്നാരംഭിക്കുന്ന താരാട്ട് കേട്ട് നിർവൃതിയടയാത്ത, അതു പാടി തങ്ങളുടെ ഒമനമക്കളെ ഉറക്കാത്ത അമ്മമാരോ മലനാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാനിടയില്ല. സ്വാതിയുടെ പിറവിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ നാമം നിലനിൽക്കുന്നത് ഇതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ഗവേക്ഷണം ചെയ്ത് കണ്ടുപിടിയ്ക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ ഓമനപ്പൈതലിനോട് അമ്മമാർക്കുണ്ടാകുന്ന മൃദുലവികാരങ്ങളും, വാത്സല്യവും ഉടനീളം പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശ്രവണമാത്രയിൽത്തന്നെ പിഞ്ചോമനകൾ ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങുന്നു. ലോകസാഹിത്യത്തിൽ മുഴുവൻ തിരഞ്ഞാലും ഇത്രയും മനോഹരമായ ഒരു താരാട്ട് കണ്ടുകിട്ടുക വിഷമമാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവാണ് പാശ്ചാത്യസംഗീതശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായ 'ഫോക്സ് സ്ട്രേൻജ്‌വേയ്സ്' തന്റെ 'മൂസിക്ക് ഓഫ് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ' എന്ന കൃതിയിൽ ഈ താരാട്ട് ഇംഗ്ലിഷിൽ തർജ്ജമ ചെയ്ത്, പാടുന്ന രീതി പാശ്ചാത്യ മട്ടിൽ സ്വരപ്പെടുത്തി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്.

തിരുവിതാംകൂർ രാജസദസ്സിൽ, രണ്ടു റാണിമാരുടേയും, മൂന്ന് രാജാക്കന്മാരുടേയും, ഭരണകാലത്ത്, കവിസാർവ്വഭൗമൻ, സംഗീതജ്ഞൻ എന്നീ നിലകളിൽ കൊട്ടാരത്തെ അലംകരിച്ചിരുന്ന ഒരമൂല്യ രത്നമായ ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയാണ് ഈ താരാട്ടിന്റെ കർത്താവ്. കരമന അണ്ടിയിറക്കത്ത് പുതുമന അമ്മവീടെന്ന് പ്രസിദ്ധിപെറ്റ കുടുംബത്തിൽ പാർവ്വതിപ്പിള്ളത്തങ്കച്ചിയുടേയും, ചേർത്തലനടുവിലെ കോവിലകത്ത് കേരളവർമ്മ ശാസ്ത്രി തമ്പാന്റേയും പുത്രനായി കൊല്ലവർഷം 958-ൽ (1782) തമ്പി ഭൂജാതനായി.

അച്ഛന്റെയും, മൂത്താട്ട് ശങ്കരൻ ഇളയതിന്റേയും അടുക്കൽനിന്ന് യഥാവിധി സംസ്കൃതവും, മലയാളവും, ശാസ്ത്രങ്ങളും അഭ്യസിച്ചു. ധർമ്മരാജാവെന്ന് വിശ്വവിഖ്യാദതനായ കാർത്തിക തിരുനാളിന്റെ കാലത്ത്, നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ തമ്പി കവിതകൾ എഴുതുവാൻ തുടങ്ങി. രാജാവിന്റെ പ്രോത്സാഹനവും, രാജസദസ്സിലെ സന്ദർഭോചിതമായ സാഹചര്യങ്ങളും തമ്പിക്ക് ഒരുത്തമ കവിയും, ആട്ടക്കഥാകാരനും, വാഗ്ഗേയകാരനും ആകാനുള്ള കളമൊരുക്കി.

ആട്ടക്കഥാസാഹിത്യത്തിന് തമ്പിയിൽ നിന്ന് കിട്ടിയിട്ടുള്ള മൂന്നു കഥകളും വിലമതിക്കാനാവാത്ത മുതൽക്കൂട്ടാണ്. ആടിക്കാണാനും പാടിക്കേൾക്കാനും ഒരു പോലെ ഉത്തമങ്ങളാണ് തമ്പിയുടെ കീചകവധം, ഉത്തരാസ്വയംവരം, ദക്ഷയാഗം എന്നീ അട്ടക്കഥകൾ. ശാസ്ത്രീയസംഗീതത്തിന്റെ നാനാവശങ്ങളും തമ്പിക്കധീനമായിരുന്നു വെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിപ്പദങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചചില പദങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

കീചകവധം:

ശശിമുഖീ, വരിക - കാമോദരി - ചെമ്പട
മാലിനീരുചിരഗുണ - പാടി - ചെമ്പട.

ഉത്തരാസ്വയംവരം:

ജയജയ! നാഗകേതന - കാമോദരി - ചെമ്പട.
വീരവിരാടകുമാരവിഭോ - കുമ്മി.

(വിരാട രാജപുത്രനായ ഉത്തരനും, അന്ത:പുരസുന്ദരിമാരുമായുള്ള മദനകേളിയാണ് സന്ദർഭം).

ദക്ഷയാഗം:
പൂന്തേൻവാണി - കാമോദരി - ചെമ്പട.
കണ്ണിണയ്ക്കാനന്ദം - കല്യാണി - ചെമ്പട.

'ക്ഷോണീന്ദ്രപത്നിയുടെ വാണീം', എന്നു തുടങ്ങുന്ന 'കീചകവധത്തിലെ' ദണ്ഡകം അർത്ഥചമത്കാരം തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നവയും, സന്ദർഭോചിതവുമായ സൃഷ്ടിയാണ്. വിരാട പത്നി സുദേഷ്ണ, തന്റെ സഹോദരനായ കീചകന്റെ കിടപ്പറയിലേക്ക് വീഞ്ഞുമായി അസ്സമയത്ത് പോകുവാൻ പാഞ്ചാലിയോടാജ്ഞാപിക്കുമ്പോൾ, പാഞ്ചാലിക്കുണ്ടാകുന്ന വിവിധഭാവഭേദങ്ങളാണ് സന്ദർഭം. ഇതുപോലുള്ള പല വികാരോജ്ജ്വലവും, രസ്സാത്മകവുമായ സന്ദർഭങ്ങൾ (ഭാവങ്ങൾ) ഈ മൂന്നു സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നും കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയും.

തമ്പിയുടെ കവനചാതുരി ഉൽകൃഷ്ടമായി പരിലസ്സിക്കുന്നത് ആട്ടക്കഥകളിലാണെങ്കിലും മറ്റു രചനകളായ കിളിപ്പാട്ടുകൾ (വാസിഷ്ഠം, രാസക്രീഡ), തിരുവാതിരപ്പാട്ട് (സുഭദ്രാഹരണം), നവരാത്രിപ്രബന്ധം, മുറജപം പാന, കീർത്തനങ്ങൾ, പദങ്ങൾ, വർണ്ണങ്ങൾ, മുക്തകങ്ങൾ എന്നിവയും ആ കാവ്യസമുദ്രത്തിലെ മുത്തുകളായി എന്നും പ്രശോഭിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ദാക്ഷിണാത്യസംഗീതത്തിന് തമ്പിയുടെ സംഭാവനകളായ വർണ്ണം, പദം, കീർത്തനം മുതലായവ പ്രത്യേകിച്ചും സ്മരണീയങ്ങൾ തന്നെ. അവയുടെ ഒരു സാമാന്യ വിമർശനം ഈ ലേഖനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശമാകുന്നു.

ദാക്ഷിണാത്യ സംഗീതത്തിന് കേരളത്തിന്റെ സംഭാവനയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ആദ്യം സ്മരിക്കേണ്ടത് സ്വാതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവിനെയാണ്. അതിനടുത്ത സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നത് തമ്പി തന്നെയാണെന്ന് വിതർക്കിതമാകുന്നു. അദ്ദേഹം 500-ൽ പരം കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതായിപ്പറയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, പലതവണകളായി കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളത് നൂറോളം കൃതികളാണ്. മലയാളം, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിലാണ് തമ്പിയുടെ രചനകൾ മിക്കവാറും കാണുന്നത്. പുറമെ തമിഴിലും രണ്ടു മൂന്നു കൃതികൾ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തമിഴ്കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെയാണെന്ന് മതിയായ ലക്ഷയ്ങ്ങളില്ലെങ്കിലും, പത്മനാഭ മുദ്രയുള്ളതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെതന്നെയെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. സാഹിത്യ മർമ്മജ്ഞന്മാർ വരുത്താനിടയിലാത്ത ചില തെറ്റുകളും അവയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയും തമ്പിയുടെ തന്നെ രചനകളായിരിക്കാം, എന്ന് പണ്ഡിതപക്ഷമുണ്ട്. തമിഴ് കൃതികൾക്ക് പ്രചാരം ഒട്ടുംതന്നെയില്ല.

ഗുരുമുഖത്തുനിന്ന് സംഗിതതത്ത്വങ്ങൾ പഠിച്ചതായി രേഖകൾ ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും, പ്രായോഗികതലത്തിലും, സിദ്ധാന്തത്തിലും അപാര പണ്ഡിത്യം നേടിയിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഗീത കൃതികൾ സാഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിന്റെ തനി തഞ്ചാവൂർ ഛായ തിരുവിതാംകൂറിൽ ആവാഹിക്കപ്പെട്ടത് സ്വാതിതിരുനാളിന്റെ കാലത്താണ്. അതിന് മുൻപ് ഈ സമ്പ്രദായം കേരളത്തിൽ പല ദിക്കിലും ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, സാർവ്വത്രികമായ അംഗികാരം കിട്ടിയിരുന്നില്ല. മഹാരാജാവിനെ സംഗീതം പഠിപ്പിക്കുവാൻ വന്ന പ്രഗത്ഭരായ സംഗീതജ്ഞന്മാരുമായുള്ള സഹവാസവും, കേരളത്തിൽ മുമ്പേ നിലനിന്നിരുന്ന ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യവും നിമിത്തം തമ്പിക്ക് തഞ്ചാവൂർ സംഗീതത്തിന്റെ സൂഷ്മതത്വങ്ങൾ നിഷ്പ്രയാസമായ് ഭവിച്ചതിൽ അത്ഭുതമില്ല. മൂലതത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാകിയാൽ പിന്നെ തമ്പിയേപ്പോലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്ക് ഗാനരചന ഒരു വിനോദമായി മാറുമെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സമകാലികരായിരുന്നതുകൊണ്ടും ഒരേ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, തമ്പിയുടേയും, സ്വാതിതിരുനാളിന്റെയും, പരമേശ്വരഭാഗവതരുടേയും രചനകൾക്ക് ബാഹ്യദൃഷ്ട്യാ സാമ്യത തോന്നുമെങ്കിലും സൂഷ്മമായ് വിശകലനം ചെയ്തുനോക്കിയാൽ ആസ്വാദനസ്വഭാവം വ്യത്യസ്ഥമായനുഭവപ്പെടും. ഇക്കാരണത്താൽത്തന്നെ തമ്പിയുടെ കൃതികൾ സ്വാതിതിരുനാളിന്റെതെന്നോ, പരമേശ്വരഭാഗവതരുടേതെന്നോ (സമകാലികരായ ചോളദേശഗാനകൃത്തുക്കളുടേതെന്നോ) മറിച്ചോ ഉള്ള വാദകോലാഹലങ്ങൾ അസ്ഥാനത്താണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു.

തമ്പിയുടെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള അഞ്ച് വർണ്ണങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടരചനകളാണ്. മൂന്ന് പദവർണ്ണങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിലും, ഒരു പദവർണ്ണവും, ഒരു സ്തവവർണ്ണവും മലയാളത്തിലുമാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. പദവർണ്ണങ്ങൾ സധാരണഗതിയിൽ ശൃംഗാരപരമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായരീതിയിൽ ദേവന്മാരെ സ്തുതിപരങ്ങളായി സാഹിത്യത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നവ സ്തവവർണ്ണങ്ങളെന്ന പേരിനർഹമാണ്. ഇത്തരം രചനകൾ സ്വാതിതിരുന്നാളും, ഇരയിമ്മൻതമ്പിയും മാത്രമേ രചിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിവുള്ളു.

കേരളത്തിലെ ചില ഗായകരും, ഭരതനാട്യക്കാരും, മോഹിനിയാട്ടക്കാരും സാധാരണയായി അവരുടെ പരിപാടികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിവരുന്നതും, തമ്പിയുടെ രചനാവൈഭവം എടുത്തുകാണിക്കുന്നതും ആയ ചില ഗാനങ്ങൾ താഴെ

കൊടുക്കുന്നു.

1). വർണ്ണങ്ങൾ: അംബ, ഗൗരി, ഗിരികന്യേ-ആരഭി-അടന്ത;
മനസിമേ പരിതാപം ദുസ്സഹമയ്യോ-ശങ്കരാഭരണം-ചെമ്പട(മലയാളം); സായം കീം മേ-നീലാംബരി-ചെമ്പട(സംസ്കൃതം);
തവസാഭിമതാ-ഭൈരവി-പഞ്ചാരി(സംസ്കൃതം);

2) കീർത്തനങ്ങൾ: പാഹി നിഖില ജനനി-നാട്ട-ചെമ്പട (സംസ്കൃതം); വരദേ ശശിധര-തോടി-പഞ്ചാരി;
കരുണചെയ്,വാനെന്തു- ശ്രീ-ചെമ്പട; നീലവർണ്ണ പാഹിമാം-സുരുട്ടി-ചെമ്പട; അടിമലരിണതന്നെ-മുഖാരി-ചെമ്പട(മലയാളം).

3) പദങ്ങൾ: ആരോടുചൊൽ,വേൻ-ഇന്ദിസ-ചെമ്പട; പ്രാണനാഥനെനിക്കുനൽകിയ-കാമോദരി-ചെമ്പട; വരനോസ്മരനോ-നീലാംബരി-ആദി; കാമകൃതേ കാന്ത-യദുകുലകാംബോജി.

ഇന്ന് വളരെ പ്രചാരത്തിലില്ലാത്തവയും, എന്നാൽ പണ്ട്,കാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്നവയെന്നും അനുമാനിയ്ക്കാവുന്ന കുകുഭ, ഇൻ ദിശ എനി രാഗങ്ങളിൽ തമ്പി ഗാനങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തമ്പിയുടെ കണ്ടുകിട്ടാത്ത കൃതികൾ തേടിപ്പിടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനോ, പ്രചരിപ്പിക്കാനോ സംഗീതപ്രേമികൾ കാര്യമായി ശ്രമിച്ചതായി അറിവില്ല. കണ്ടുകിട്ടിയവയെയിൽത്തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളവ വളരെ കുറവാണ്. തമ്പിയുടെ കൃതികൾ എല്ലാംതന്നെ സംഗീതപ്രിയന്മാർക്കെന്നപോലെ സഹൃദയർക്കും അസ്വാദന ജനകമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, രസാത്മകമായ സംഗീതം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനു പുറമെ ഈ കൃതികളെല്ലാം ഉത്തമകാവ്യങ്ങളുമാണെന്നതുതന്നെ. അതുകൊണ്ട് മുകയ്യെടുക്കുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണശാലകൾക്ക് തമ്പിയുടെ കൃതികൾ സമാഹരിച്ച് അച്ചടിച്ചാൽ ഒരു നല്ല ശതമാനം ലാഭമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നത് ഒരു സത്യമാണ്.

ആകാശവാണിയുടെ തിരുവനന്തപുരം നിലയത്തിലൂടേയും, ചില കേരളീയ ഗായകരിലൂടേയും, തമ്പിയുടെ ഗാനങ്ങൾ നാമമാത്രമായി കേൾക്കാമെന്നല്ലാതെ, അർഹിക്കുന്ന തരത്തിൽ അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതായോ, പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നതായോ അറിവില്ല. കേരള ജനത ആദ്യകാലങ്ങളിൽ തമിഴ് നാട്ടുകാരോ, തെലുങ്കാനക്കാരോ, കർണാടകക്കാരോ പുലർത്തിയിരുന്ന ആരാധന മനോഭാവം, കർണ്ണാടകാംഗീതത്തോട് കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നതിന് ചിലമാറ്റങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. സംഗീത വിദ്യാലയങ്ങൾ പലതും കേരളത്തിൽ വന്നുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി ശാസ്ത്രീയസംഗീതം പ്രഗത്ഭമാംവണ്ണം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന യുവഗായകർ ഉണ്ടാകാൻ തുടങ്ങി. ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗായകരോട് കിടപിടിച്ചുനിൽകാൻ പോന്ന പല ഗായകരും നമുക്കിന്നുണ്ട്. എണ്ണംകൊണ്ടും വണ്ണംകൊണ്ടും ഇതര ദക്ഷിണേന്ത്യൻ ഭാഷാഗാനങ്ങളോട് സമാനത പുലർത്തുന്ന ഒരു ഗാനസമ്പത്ത് നമുക്കുണ്ടായിട്ടും അവയിൽ ഒന്നുപോലും ഈ സംഗീതജ്ഞരുടെ കച്ചേരികളിൽ കേൾക്കാൻ കഴിയാത്തത് പരിതാപകരം തന്നെ.

സംഗീതാസ്വാദനത്തിന് ഭാഷ ഒരു പ്രശ്നമല്ലാ എന്ന് പറയാറുണ്ടെങ്കിലും, സാഹിത്യാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയുള്ള ആസ്വാദനത്തിനൊരു പ്രത്യേകത വേറെയാണ്. കേരളത്തിൽത്തന്നെ തെലുങ്കോ, തമിഴോ അറിയാതെ മറുനാട്ടുകാരായ ഗായകരുടെ കച്ചേരികേട്ട് ആത്മനിർവൃതി അടയുന്ന അനേകംപേർ ഉണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, മറുനാട്ടിൽ കച്ചേരികൾ നടത്തുന്ന കേരളഗായകർ, തമ്പിയുടേയും മറ്റും മലയാള ഗാനങ്ങൾ കച്ചേരികളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച്, ഭാഷ അറിയാതിരുന്നാലും സംഗീതാസ്വാദനം സാധിക്കുമെന്ന് അവരെ മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കണം. എന്നാൽ മാത്രമേ, മലയാള ഗാനങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം കിട്ടുകയുള്ളു. അറിഞ്ഞോ അറിയാതേയോ അവഗണനയുടെ മൂടുപടത്തിൽ ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന തമ്പിയുടെ സംഗീതസത്തകളെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരാനും, വേണ്ടത്ര പ്രചാരം നൽകുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെന്നഭിമാനിക്കുന്ന നമ്മുടെ സംഗീതപ്രേമികൾക്ക് ഒരു കടമയില്ലെ?

കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിന്, കേരള സംഗീതത്തിന് പ്രത്യേകിച്ച്, മറക്കാനാവാത്ത അമൂല്യനിധികൾ സംഭാവന ചെയ്ത്, കിരീടത്തിന് വർണ്ണചുട്ടികളെന്നപോലെ, സംഗീത സഹിത്യ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഉജ്ജ്വല നക്ഷത്രമായി ശോഭിച്ച തമ്പി 1856-ൽ എഴുപത്തിനാലാം വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചു. അച്ഛന്റെ കാൽപാടുകളെ പിൻതുടർന്ന മകൾ, കുട്ടിക്കുഞ്ഞു തങ്കച്ചിയെ ഈ അവസരത്തിൽ സ്മരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. 'മുറ്റത്തെ മുല്ലക്ക് മണമില്ല' എന്ന പഴംചൊല്ല് തമ്പിയുടെ സംഗീത കൃതികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

പി.എസ്.: തമ്പിയൊരുത്തമ ശ്രീകൃഷ്ണഭക്തനും അതിലുപരി ഒരുഗുരുവായൂർ ഭക്തനൊ ആയിരുന്നില്ലെ എന്നനുമാനിക്കാൻ വകതരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്തിഗാനങ്ങൾ. നമുക്കേവർക്കും സുപരിചിതമായ ഗുരുവായൂരപ്പനെ പ്രകീത്തിച്ചുകൊണ്ടദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ശ്രീരാഗ കീർത്തനം 'കരുണചെയ്,വാനെന്തു താമസം കൃഷ്ണ', നീലവർണ്ണപാഹിമം', അടിമലരിണതന്നെ', തുടങ്ങിയവ ഈ വിഷയത്തിൽ നമുക്ക്

ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാവുന്നതാണ്.

തമ്പിയുടെ തമിഴ് കീർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് മുമ്പ് പറയുകയുണ്ടായല്ലൊ. അക്കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള രണ്ടെണ്ണം താഴെ പകർത്തുന്നു.

ഇരയിമ്മൻ തമ്പിയുടെ രണ്ടു തമിഴ് കൃതികൾ.

രാഗം: ദേവഗാന്ധാരി താളം: ചമ്പട.

പല്ലവി:

കഞ്ചമിഴിയാലെ കൊഞ്ചം എന്മേലെ
കരുണയുടൽ പാരമ്മ (കഞ്ച...)

അനുപല്ലവി:

കൊഞ്ചും കിളിയെ കയ്യിൽ പിടിത്ത-
വടിവ് ഉൻതാൻ
കൊടികൊടിത്തരം കുമ്പിട്ടുകിന്റ്രേൻ (കഞ്ച...)

ചരണം:
പത്മനാഭരുക്കു തങ്കയായ് പിറന്ത
പരമജ്ഞാനരൂപിണി അമ്മാ ഉൻ
കടൽ അടിമയെ കർപതല്ലാവൊ
മുറൈ ഉലകമിന്റെ കരനി (കാഞ്ച...)

മങ്ക്ണമൈ ചുറ്റും മലയിരുന്തുമുന്നം
മനത്തിറങ്കി കൊണ്ടുവന്താ പൂരണി
എങ്കൽ വിനയൊഴിത്തു നിനൈത്ത--വരങ്കൽ തരാ
ഉലകം തന്നിൽ വളരുമീശ്വരിയേ -- ഉന്താൻ (കാഞ്ച...)

2. രാഗം: പന്തുവരാളി
താളം : ആദി.

പല്ലവി:
കാരിയം വേണമ നാൻ പണത്തെ മുടിപ്പായ് കെട്ടി
കയ്യിലെ കടും സ്വാമി (കാരിയം...)

അനുപല്ലവി:
പാരിൽ മികവുമിന്ത വേശച്ചിറുമികൽക്കു
പണത്തിലെ നാട്ടമല്ലാതു
കണത്തിലെ നാട്ടമുണ്ടോ (കാരിയം.....)

ചരണം:
നിനയ്ത്തപൊരുൾ കയ്യിലെ കിടയ്ത്താലേവരും ചെരി
നീതികൾക്കില്ലെയ് പാതിപേതമയ്യാ
വനത്തിലെ കുരങ്കുക്കു കടിത്തതെല്ലാം കരിമ്പ്
വകുത്തറിവെൻപതില്ലെ കലവി ചെയ്യ (കാരിയം...)

(തമിഴ്,കൃതികൾക്കവലംബം - ശ്രീമതി ലീലാ ഓംചേരിയുടെ ലേഖനം - കുങ്കുമം വാരിക - 6-2-1983-
തെറ്റുകൾ ധാരാളം കണ്ടേക്കാം, സദയം ക്ഷമിയ്ക്കുക.)

1.11.1183
മുംബൈ.

An evening with Kanipayyur Krishnan Namboodiripad, world famous vaastu expert.

Sunil

Dressed in simple white dothi and sweater, Kanipayyur Krishnan Namboodiripad, the world famous Vaastu and Thatchusastra expert, spent about two hours explaining and answering the science of Vasthu to a small group of California residents.

Excerpts: Each Veda has a subsidiary: Ayurveda (knowledge of life) for Rg veda, Dhanurveda (knowledge of tools and weapon) for Yajurveda, Gandharvaveda (knowledge of arts) for Samaveda and Sthapatyaveda (architecture) for Atharvaveda. Sthapatyaveda which is the subsidiary of Atharvaveda is the subject of this discussion. Because it is the subsidiary of Veda, its authority is clear and undisputed.

Sthapatyaveda: Sthapatyaveda is the knowledge of sthapatya, the function of the silpins. It is also called silpasastra (the building science). Sthapatyaveda is the science of construction and is also called Vastuvidya, the knowledge of vastu.

Vastu

Literally, vastu is derived from the word 'vas' meaning 'to dwell' or 'to reside'. Vastu is the dwelling place of mortals and immortals; mortals like human beings, animals, birds, plants and all other living things and immortals like gods, demigods, spirits etc. It is classified into 4 categories.
1. The earth (Bhumi), the habitat of all living beings,
2. The buildings (harmya) for different activities,
3. The vehicles (yana),
4. The seats (sayana)

Bhumi vastu

The sun is a burning star and our life depends upon Sun. The planets and the satellites are all fragments separated from the Sun. The solar system has Sun at its center with the planets revolving around the sun and the satellites moving around the planets. What we have to consider here is our habitat, the earth. The sages who introduce Vastupurusa (the presiding deity of vastu) as a burning demon might have seen the origin of the earth through their inner vision. Thus, by the term vastu, these stages mean the earth itself.
When the surface of earth is divided into several continents, each continent is a vastu. This is similar to the fact that when a large piece of wood is cut into several pieces, each piece is the original wood. When the continents are divided into different nations, and the different nations are subdivided into states, districts, panchayats, villages and homesteads, each one of these, even the smallest sub-unit is a vastu. It is this vastu that forms the support for all buildings. That is why Sthapatyaveda is called Vastuvidya.

Harmyavastu:

Buildings for varied activities are divided into symbolic buildings (prasadavastu) and residential buildings (grhavastu). Symbolic buildings include temples, palaces, pavilions, seats of government etc. Grhavastu includes not only residences, but all ancillary constructions like grain-store, cattle shed, gatehouses etc. While the above two categories of vastu are immovable (sthira), conveyances and seats are called caravastu (movable artifacts). They are called vastu because they are used as temporary resting-places

The Resource Material of Vastu

The fountainhead of Vastuvidya is the Vedopanga sthapatyaveda. Its theories and practices are found in several later treatises. These source books can be generally classified into the puranas (ancient religious works), samhitas (compilation) and studies.

Selection of Site:

Selection of site suitable for the construction is given great importance in Vastuvidya. The selection is based

on terrain and soil conditions and aquatic and biotic factors. Gentle slope towards east and north are considered auspicious. The plan shape should be rectangular or square. Irregular shapes are not preferred, but they can be made acceptable by choosing the largest square inscribed in it.
In case of very large plots, a square plot of desired dimension can be chosen at a suitable location. Soil is tested by tramping over it and by consolidation and permeability tests. Presence of substances like cinder, bone, hair etc. is inauspicious.

Vastubali, the Sacrificial Offering to Vastu
Whatever be the nature of the construction, the site should be sanctified before starting the work. The vastu may have several defects as places of unnatural death, existence of inauspicious substances etc. Such defects should be rectified by rites in two stages, before the work is begun.
The second stage consists of levelling the north-east corner of the plot belonging to Isana and conducting the sacrificial tantrik rite called Vastubali. This is done in north-east corner because it is considered as the most auspicious part of the plot. This rite consist of satisfying the angry and fire-emitting Vastupurusa through worship, invoke Brahma the creator to his chest, empanel super-human powers like vayu (air), varuna (ocean), agni (fire), antariksa (atmosphere), spirits and demons into various limbs of his body after propitiating them and thus calm down the Vastupurusa, so as to make the site suitable for the desired construction work. Details of this rite are given in the texts Satapathabrahmana and Samaranganasutradhara.
He reiterated the importance of the five elements — sky, earth, water, fire and wind and they are visible in the form of supthadadhus — blood, bone, skin, semen, flesh, medassu, bone marrow in mankind and in as red, bricks, blue, cement, white, green, black and yellow colors in buildings.

Q&A session.
During the question answer session Kanippayyur answered the age old method of identifying east and west using the shadow of sun using a stick method.

He also answered that it is not the facing of the house that is important as that depends upon the locality and the slope of the land. He also answered the Chinese preference of south facing houses vs. Indians preference of north facing or west facing houses.

To another question regarding the material to use – he answered that building material can be what is locally available and the importance of the material should be protecting us from weather conditions and calamities than what we use.

Kanipayyur also agreed to a query that this was a science that was 'easily misunderstood'. Many offer the wrong advice and most people are totally unaware of the real science behind this problem, how it is being affected, etc. The real and proper approach will be understood by everyone.

He said only a handful of people in Kerala know the real vasthu science and rest all are claiming the know the same.
He also mentioned that Universities or Architectural colleges are not teaching vasthu as a part of their curriculum but there is a "**Vastu** Vidya Gurukulam" in Arnamula and every year about 200 students attend the same, many of them are graduates in engineering or architecture.

He also answered that Vaastu Shastra leads to harmony and peace. This is an ancient science that helps one to get the natural benefits offered by five — sky, earth, water, fire and wind — basic elements of the universe. This science can be applied by keeping in harmony with these basic elements of nature. The idea is that we should join with nature. The most important criteria in Vaastu is the four proper directions of earth — east, south, west and north because, earth is moving in the west to east and north south direction.

To answer a question about whether the science has been accepted in the west, he answered that when it is explained properly to westerners, they are ready to embrace it. To some extent, with proper advice, they keenly follow.
For more information check out Kanippayyur web site - http://www.kanippayyur.com

TRIVIA QUIZ Answers and Winner

Veena Nair was the first member to email the correct answers for last month's trivia quiz. [Veena was not a part of editorial team these days due to her busy work schedule, but that makes her eligible for participating in contests]

1."He whose garland begins to fade first should consider himself defeated". A woman made this statement related to a Hinduism incident. Who said this and what was the context?

Answer. Bharati, Wife of Mandana Mishra, judged a competition (debate) between her husband and Adi Shankara. Mishra believed in the ritualistic school of thought. Whoever lost had to accept the lifestyle of the other person. Mandana Mishra lost and turned ascetic (& disciple of Shankara)

2."Mother , please allow me to take 'apathsanyas' and the danger will go away"
Who said this and what was the context?

Answer. Shankara to his mother when his foot was trapped in the jaws of a crocodile and he said to her that if she would let him take to sanyaas his life's mission would be fulfilled and he could die a peaceful death later!

Congratulations Veena!!

This month's trivia quiz answers

1. Ans: In skanda-2, Ch-9, verse-16 of 'Srimad Bhagavata' Brahma on his visit to Bhagavan's abode describes the
   resplendent abode and saw Bhagavan sitting with the 25 powers around and also with 1. Aishwariya, 2.Virya,3. Yasas, 4. Sri, 5. Jnana and 6. Vairagya being 'his' own divine majesties.

2. Ans:To the request of Arjuna to tell him again in detail of 'his' mighty potencies and glories, Bhagavn in Ch.10, verses 19 to 38 specifies them one after the other.

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements
– Manoramaonline.com thehindu.com
- Krishna pictures/Artwork courtesy of
The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.
google picture searches
www.flickr.com
http://www.krishna.com
http://umaathreya.blogsome.com/
http://www.flickr.com/photos/19353012@N07/

http://flickr.com/photos/captain_nidish/
http://devaragam.blogspot.com/2006/04/blog-sost_14.html
http://www.flickr.com/photos/85701004@N00/

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Submitted at the lotus feet of Shree Guruvayoorappan.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.